

[Korsgaard.]

vil der staa et Underskud paa 8,5 Mill. Kr., det vil altsaa sammenlagt sige, at der skulde blive et Underskud paa ca. 3½ Mill. Kr.

Men hermed er vi ikke færdige med Underskuddet, idet der er et ganske bestemt Forhold, som vil gøre det væsentlig større. Og hermed vender jeg saa tilbage til de kære Statsbaner. Statsbanernes Underskud er jo for 1927—28 31,7 Mill. Kr. og for indeværende Aar regnes der med et Underskud paa 20,2 Mill. Kr. Jeg vil jo antage, at saavel den højtærede Finansminister som den højtærede Minister for offentlige Arbejder er fuldkommen klare over, at de Tal, vi har for i Aar, slet ikke vil holde. Jeg har lagt Mærke til, at den højtærede Finansminister — den højtærede Trafikminister har jo endnu ikke haft Lejlighed til at udtale sig om det Forhold — har villet give det Udseende af, at Statsbanerne nu virkelig laa helt anderledes godt end tidligere. Jeg kan ikke give disse Udtalelser Medhold.

At Underskuddet pr. Dato er 3½ Mill. Kr. mindre end i Fjor, vil ingen kunne nægte; og jeg vil heller ikke antage, at nogen vil gøre Forsøg paa det. Men hvad er Grunden i det væsentlige? Det er den simple, som man kunde vente, at Udgifterne i første Kvartal af 1928—29 er meget væsentlig mindre end Udgifterne i det tilsvarende Kvartal 1927—28. Dette er Hovedgrunden; og det maa aldrig glemmes, naar der tales om den meget væsentligt forbedrede Stilling for Statsbanerne. Ser vi paa Perioden, der er gaaet siden 1. Juli — og den 1. Juli i Fjor gjaldt jo i alt Fald den Udgiftsnedgang, som blev en Følge af Nedskæringsforslaget — og sammenligner den med den tilsvarende Periode i Fjor, kan jeg desværre ikke faa Øje paa nogen synderlig Forbedring. Juli Maaned viser pengemæssigt set unægtelig en ret stor Forbedring; men her maa man jo ikke glemme, at Aaret i Fjor var belastet med visse Forpligtelser til at give Rabat, og det en Rabat, som i Virkeligheden hørte hjemme paa 1926—27. Man vil kunne se det paa de Maanedsopgørelser, som findes i Statstidende; og jeg maa her udtrykke min Forbavselse over, at medens man var meget omhyggelig med udførligt at begrunde, hvorfor Resultatet i Fjor var ganske særlig daarligt, saa har man ikke været nær saa omhyggelig med at tilkendegive offentligt, at

dette Forhold ogsaa sammenlignelsesvis maa tages i Betragtning for indeværende Finansaar.

Selv om nu dette tages i Betragtning, skal jeg ikke nægte, at Juli i Aar er noget bedre end Juli i Fjor. Ser vi imidlertid paa August, kan jeg ikke dør se rettere end, at vi sidder i det i August i Aar akkurat, som vi gjorde i August i Fjor, naar vi altsaa tager Hensyn til den Tilbagebetaling, der fandt Sted i August i Fjor.

Alt taget i Betragtning kan jeg ikke se rettere end, at der er overvejende Sandsynlighed for, at Statsbanerne vil give et Underskud paa mindst 4—5 Mill. Kr. mere end det, hvormed der er regnet. I Fjor var Underskuddet 31,7 Mill. Kr.; i Aar er der regnet med 20,2 Mill. Kr.; regner vi med, at Resultatet bliver 4—5 Millioner ringere i Aar end Forslaget, vil det desuagtet pengemæssigt set være ikke saa lidt bedre end i Fjor. Men det tror jeg altsaa i væsentlig Grad hænger sammen med Udgiftsnedgangen, som er en Følge af Nedskæringslovene.

Man har villet sige — men det maa jeg dog til den højtærede Trafikministers Ære sige, at det Argument brugte han ikke —, at det var en Nødvendighed af Hensyn til at bevare Trafikken at nedsætte Taksterne i sin Tid. Havde den højtærede Minister brugt det Argument, saa vilde han for saa vidt have staaet stærkt; for jeg vilde aldrig kunne have modbevist det. Men den højtærede Minister greb ikke til denne efter min Mening saare nærliggende Argumentation, som jeg heller ikke er i fjerneste Tvivl om, at den højtærede Minister meget let vilde have kunnet slaa sig paa. Nej, den højtærede Minister regnede, som den ærlige Mand han er, med, at det i første Omgang vilde medføre en Indtægtsnedgang af saa og saa mange Millioner; men saa haabede han paa Fremtiden —, men det var ogsaa kun et Haab. Jeg kan altsaa ikke vide, hvordan det vilde være gaaet, hvis vi ikke havde faaet Takstnedsættelse; men jeg kan vide, at som det gaar nu, er det ikke godt.

Om Banernes Forhold, naar det kommer til Stykket, er saadan, at det overhovedet ikke kan blive godt, skal jeg lade staa hen. At vi i Øjeblikket har en overfor disse Forhold som overfor de fleste udmærket og fortrinlig Administrator som Minister, er der ingen Tvivl om. Naar det,